

یادداشت‌های خبر نگار مستعفی

مولانا در می‌سی‌سی‌پی

لیلی فرهادپور

● محرم می‌شود نمی‌توانم به یاد خوانسار نیفتم. صحنه‌هایی که تا یاد دارم در ذهنم نقش بسته و می‌ماند؛ صحنه‌هایی از سوگواری برابخت و پراز نشانه‌هایی از زیبایی‌شناسی بومی. از سه روز قبل از محرم، خوانساری‌های همه ایران شروع به آمدن به شهرشان می‌کنند. آنهایی که نزد دوست و آشنا جا دارند که دارند و آنهایی که ندارند، هتل بزرگ و سراهای خوانسار میزبان آنان هستند. می‌گویند در محرم جمعیت این شهر به چهار یا پنج برابر می‌رسد. چه شورورهیجانی مردم این شهر در این دهه دارند، البته مراسم تا سوم امام دامه دارد. تقریباً همه جوانان شهر در هر محل، گرد هم جمع می‌شوند و مساجد، حسینیه‌ها و تکلایا را به سلیقه و ذوق خودشان آماده می‌کنند. برنامه‌های عزاداری از صبح شروع می‌شود و تا بعد از غروب ادامه می‌یابد. همه در خیابان هستند؛ خیابان‌هایی سیاهپوش که دستارها و پارچه‌نوشته‌های سبز آنها را تزیین کرده است و دسته‌ها که با علم‌های مزین به پراهی رنگین، سرخ، سفید، بنفش، صورتی و… به هم می‌رسند، تعظیم می‌کنند و رنگ‌ها قاطی می‌شوند، جدا می‌شوند و دوباره به سرجای خود برمی‌گردند. مراسم تعزیه‌خوانی بعدازظهرها برپاست. من در گردشگری‌های فرهنگی‌ام در سینما و تلویزیون به خوانسار رسیدم؛ پاییز ۹۲ بود و پروژه سریال مولانا (که بعدها «جلال‌الدین» نام گرفت) به کارگردانی شهرام اسدی تازه کلید خورده بود که من در خوانسار به آنها ملحق شدم. کار با شهرام اسدی تجربه خیلی جالبی بود، خیلی. به او می‌گفتم: «شما یک کارگردان هاینرئال هستی!». وقتی قرار بود در هجرت مولانا از بلخ از کوه‌وگمر رد بشویم حتماً از کوه‌وگمر رد می‌شدیم. اگر قرار بود از برف بگذریم حتماً تا بالای زانو پایمان در برف بود (با پای اسب‌هایمان… که برای من یکی اصلاً حیوانات نجیبی نبودند، سه بار من را زمین انداخت اسب چموش!). «مشکین مهرگان» مسئول لباس و دکور بود. فوق‌العاده بود. رنگ لباس‌هایمان رنگ طبیعت اطراف نبود. همه‌چیز در هاله‌ای از رنگ‌باختگی تاریخی غوطه می‌خورد، همه‌چیز؛ قلعه‌ای که ساخته بودند، بازار بلخ، آهنگری، صخافی، کوزه‌گری، پارچه و زیلوفایی و… قشنگ به قرن ششم و هفتم برتاب می‌شدی. می‌گفتم می‌خواهند با ترک‌ها رقابت کنند و سریالی درخ‌رور این شاعر ایرانی مدفون در قونیه ترکیه بسازند که نشان دهد مولانا مال ماست نه مال ترکیه؛ سناریو را از اول تا آخر خوانده بودم؛ گرچه فقط در بخشی از فاز اول نقشی داشتم. داستان بسیار خوب روایت می‌شد و در بخش اول بی‌تدبیری خوارمشاهیان و کشتن بازرگانان مغول که بهانه‌ای شد برای حمله به ایران و جانفشانی‌های جلال‌الدین خوارزمشاه در کنار فرازهایی از کودکی مولانا و تأثیر پدرش به‌اولداد، همه‌ومه نشان از یک شروع خوب بود. اما زمستان تمام نشده، تهیه‌کننده کار را متوقف کرد و شهرام اسدی رفت. آخرش هم نفهمیدیم پول نبود یا بهانه‌های دیگر… خلاصه سریالی که قرار بود ما را جلو «حرم سلطان»، ترکیه‌ای‌ها روسفید کند، با رفتن شهرام اسدی به سرنوشتی تأسف‌بار دچار شد.

همان موقع آرش مجیدی، بازیگر نقش جلال‌الدین، در صفحه اینستاگرام خود نوشت: «جلال‌الدین، قهرمان و

اسطوره تاریخی من، بسبب خرسندم این امکان را پیدا

کردم که رخت و رخ این بزرگمرد را ب نه تن کنم، اما

شرمسارم از اینکه این کار به دلیل کاستی و تلویزیون

آمیخته به سیاست و گونه‌نظری و تنگ‌دستی شرایط

تولید، در بازگویی تاریخ و داستان این والاگرد ناتوان

ماند… اما با این همه، امید دارم در این فقر ساخته‌شدن

سریال‌های فاخر تاریخی، بلکه شاید عطش مرور تاریخ

و خوانش سرگذشت چنین مردانی و مردمانی، حتی

اندک ایجاد شده باشد.» فاجعه وقتی بود که سریال

پس از یک‌سال بخش شد. نفسش را زده بودند،

ضغی که بیشتر مربوط به بخش خوارزمشاهیان بود و

از همه بدتر تفاوت پلان‌های شهرام اسدی و کارگردان

جدید که از زمین‌بوم به باری‌های تحسین‌برانگیز بایک

حتی نمی‌توانستم در تنهایی به تماشای این سریال

بنشینم. موضوع اینجا بود که همه به این تهیه‌کننده

می‌گفتند این سریال بدی می‌شود اما کو گوش شنوا؟

اینجا را داشته باشید تا شب گذشته که دیدن نمایش

«می‌سی‌سی‌پی نشسته می‌میرد» جدیدترین کار

همایون غنی‌زاده با بازی‌های تحسین‌برانگیز بایک

حمیدیان، ویشکا آسایش، سیامک صفری و سجاد

افشاریان و البته خود همایون خان غنی‌زاده رفتم.

نمایش خوبی بود با اضافات نیم‌ساعتی که البته

غنی‌زاده است و بر او حرجی نیست. در بروشوران

نوشته این ادای دینی به سینمای کلاسیک است. اما

وقتی آقای می‌سی‌سی‌پی (با بازی سیامک صفری)

مدام می‌گفت: «من می‌دونم این فیلم بدی می‌شود»،

فضای گروتسکی این نمایش من را بی‌اختیار در یک

آمدوشد زمانی گروتسکی به پروژه مولانا می‌برد و

برمی‌گردانند. به نظر من، این نمایش اخیر غنی‌زاده

بیشتر ادای دینی به فیلم «لئون»، ساخته لوک بسون

بود، که خودش به همان شکل‌وشم‌های لئون در

فیلم «حرفه‌ای»، نقش لئون را در نمایش خود بازی

می‌کرد؛ با همان گلدان معروفش. اما پیش خودمان

بماند نه نمایش مژه استهزای برخی کارگردانی‌ها،

برخی تهیه‌کنندگان، برخی فیلم‌ها و برخی سینمایی‌ها

را داشت؛ وقتی که به آنها می‌گوییم: «این فیلم‌تان،

فیلم بدی می‌شود».

برخورد غیرمنتظره «باب دیلن» با آکادمی نوبل

شرق: غیرمنتظره‌بودن جایزه نوبل ادبیات ۲۰۱۶ با پاسخ‌ندادن‌های باب دیلن به آکادمی نوبل، این جایزه را با وضعیت غیرمنتظره‌تری مواجه خواهد کرد.

هر سال در دهم دسامبر، پادشاه سوئد در مراسم ویژه‌ای جایزه نوبل ادبیات را به برنده‌اش اهدا می‌کند و با آنکه نزدیک به بیست‌ودو روز تا آن روز باقی است و تاکنون باب دیلن به دریافت جایزه هیچ واکنشی نشان نداده و از پاسخ به تماس‌های آکادمی نیز خودداری کرده است، گمانه‌زنی‌ها به این سمت خواهد رفت که شاید این برای باب دیلن یک شوخی باشد و او نیز متعاقباً می‌خواهد آکادمی نوبل را سر کار بگذارد و تحت هیچ شرایطی این جایزه را دریافت نکند و اگر هم بخواهد آن را دریافت کند، در شرایطی غیر از آنچه در این سال‌ها از سوی پادشاه سوئد انجام شده است، این کار را انجام دهد. بنابراین وضعیت کمی پیچیده شده است؛ زیرا هنوز این خواننده، شاعر و ترانه‌سرای آمریکایی، جواب روشنی نداده و حتی سکوتش نیز یکی از متفاوت‌ترین برخوردها با این جایزه است؛ چون این طبیعی است و برخی از برندگان این جایزه، با صراحت اعلام کرده‌اند به چه دلیلی از دریافت آن امتناع می‌کنند.

«تلگراف» در این باره نوشت: آکادمی نوبل ادبیات پس از تلاش‌های مکرر برای برقراری تماس با «باب دیلن»، ۷۵ساله، از ادامه این کار دست کشیده است.

تنها خبری که پس از تعلق‌گرفتن مهم‌ترین جایزه ادبی جهان به این موسیقی‌دان منتشر شد، روی‌صحنه‌رفتن او در لاس‌وگاس و خودداری از اظهارنظر درباره کسب این جایزه بود.

در این کنسرت که روز جمعه (۲۳ مهر) برگزار

شد، اعضای «رولینگ استونز» هم پس از «دیلن» روی صحنه رفتند. «میک جِکِر» که برنده‌شدن «دیلن» را در توئیتر خود تبریک گفته بود، در این اجرا رو به او گفت: می‌خواهم از «باب دیلن» برای این برنامه فوق‌العاده تشکر کنم. ما هرگز پیش از این با یک برنده نوبل روی صحنه نیامده بودیم، «باب» مثل «والث وِتمَن» خود ماست.

پس از او «کیث ریچاردز» نیز گفت: نمی‌توانم به کسی شایسته‌تر از او فکر کنم. به گزارش ایسنا، آکادمی سوئدی نوبل که جایزه را در ماه دسامبر به برنده اعطا می‌کند، اعلام کرده هنوز پاسخی از «باب دیلن» دریافت نکرده است. «سارا دانیوس»، دبیر دائمی این آکادمی، دراین‌باره گفت: درحال حاضر ما هیچ کاری نمی‌کنیم. من با نزدیک‌ترین همکارانش تماس تلفنی و ایمیلی داشتم و جواب‌های دوستانه‌ای دریافت کردیم. تا اینجا، مسلماً همین کافی است.

هنر

پس از دریافت غیرمنتظره نوبل ادبیات

برخورد غیرمنتظره «باب دیلن» با آکادمی نوبل

«دانیوس» گفته نمی‌داند آیا «دیلن» در مراسم دهم دسامبر که در استکهلم برای اعطای جایزه به برنده برگزار می‌شود، حضور پیدا می‌کند یا نه. او ادامه داد: اگر نخواهد بیاید، نمی‌آید. در هر صورت این یک جشن بزرگ خواهد بود و افتخار از آن اوست. من اصلاً نگران نیستم. فکر می‌کنم پیدایش می‌شود. حضورنیافتن «دیلن» در مراسم اعطای جوایز سابقه‌دار است؛ او سال ۲۰۰۰ به‌عنوان برنده تندیس اسکار بهترین ترانه‌سرا اورجینال در فیلم «پسران شگفت‌انگیز» انتخاب شد؛ اما به جای حضور در مراسم و دریافت مستقیم جایزه‌اش، از طریق تماس ویدئویی از استرالیا با حاضران ارتباط برقرار کرد. «باراک اوباما»، رئیس‌جمهور آمریکا که در توئیتر خود خوشحالی‌اش را از اعطای این جایزه به شاعر محبوب خود ابراز کرد، پیش‌تر از تمایل‌نداشتن او به حضور در کاخ سفید و نواختن، خبر داده بود. «دیلن» یک‌بار دعوت «اوباما» را در سال ۲۰۱۰ به

مناسبت بزرگداشت تاریخ سیاه‌پوستان پذیرفت؛ اما بعد از اجرا بدون اینکه از رئیس‌جمهور درخواست عکس‌کند یا حرفی بزند، مجلس را ترک کرد. «اوباما» سال ۲۰۱۳ در یکی از مصاحبه‌هایش گفت: آن ویژگی «باب دیلن» که خیلی دوست دارم این است که او دقیقاً همانی است که انتظار می‌رود. او معمولاً در تمرین‌ها شرکت نمی‌کند، همه این افراد پیش از اجرای شب خود برای تمرین می‌آیند. او نمی‌خواست با من عکس بگیرد، معمولاً تمام چهره‌ها می‌میزند تا با من و «میشل» عکس بگیرند؛ اما او اصلاً پیدایش نشد.

«اوباما» ادامه داد: او آهنگ را تمام کرد. من درست ردیف اول نشسته بودم. او آمد، به من دست داد، کمی سرش را خم کرد، یک لبخند کوچک تحویل‌م داد و بعد رفت. همین بود… بعد رفت. این تنها ارتباط نزدیک ما با او بود. بعد من فکر کردم: این همان «باب دیلن»ی است که تو می‌خواستی، نه؟ دوست نداشتی با تو بگوییخند داشته باشد. دلت می‌خواست او در تمام این برنامه کمی خاص برخورد کند. آکادمی نوبل، روز پنجشنبه (۲۲ مهر) نام «باب دیلن» را به‌عنوان برنده نوبل ادبیات ۲۰۱۶ اعلام و «خلق تعابیر جدید شاعرانه در سنت شعر آمریکایی» را علت برگزیدن او عنوان کرد. انتخاب یک ترانه‌سرا و خواننده به‌عنوان برنده نوبل ادبیات، واکنش‌های مثبت و منفی بسیاری را به همراه داشته؛ «باراک اوباما»، «جوس کرول اوتس»، «استفن کینگ»، «لئونارد کوهن» و «میک جِکِر» از جمله افرادی هستند که این افتخار را با خوشحالی به «دیلن» تبریک گفتند؛ اما «ایروین ولش» داستان‌نویس اسکاتلندی و «هاری کوئزرو» نویسنده و روزنامه‌نگار هندی- انگلیسی، از منتقدان سرخست این جریان بودند.

در این میان حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی، درباره واکنش شورای صنفی نمایش در پی تصمیم دولت برای اکران‌نشدن فیلم‌های مناسبتی در ایام سوگواری امام حسین(ع) توضیح کوتاهی داد و افزود:

«سال‌های‌سال است که شورای صنفی نمایش و دولت در کنار هم هستند و هیچ‌گاه در مقابل یکدیگر قرار نگرفته‌اند. امروز هم شورای صنفی و دولت همچنان در کنار هم هستند». ایوبی تأکید کرد: «تصمیم‌گیری برای نمایش داده‌نشدن فیلم‌ها در ایام سوگواری از تصمیمی که شورای صنفی نمایش گرفته بود نیز فراتر است و لازم است که همه ما در کنار هم درباره این مسئله صحبت کنیم البته ما فکر می‌کردیم این تصمیم درست است…».

یاد بگویم که این مسئله به‌وجودآمده مقداری هم حاکمیتی است». علی سرتیپی، از پخش‌کنندگان سینمای ایران، درباره اختلاف ایجادشده مابین وزارت ارشاد و شورای صنفی نمایش به «شرق» گفت: «تصور می‌کنم موقعیت شورای صنفی نمایش به‌گونه‌ای است که باید به تصمیمات آن احترام گذاشته شود و از طرف دیگر نهادی مثل وزارت ارشاد هم از زاویه دیگری به موضوع نگاه می‌کند که قطعاً قضاوت‌کردن درباره این را که در این شرایط چه تصمیمی به‌صلاح است سخت می‌کند، اما در نهایت با توجه به اینکه نمایندگان ما نیز در شورای صنفی نمایش حضور دارند، طبعاً از تصمیمات این شورا حمایت می‌کنیم». این نخستین‌بار نیست که اختلاف دیدگاه‌ها نسبت به موضوع اکران بین وزارت ارشاد و شورای صنفی نمایش حاشیه‌ساز شده است، اما به نظر می‌رسد دراین‌میان بیشترین ضمه در ماجرای اکران متوجه فیلم‌هایی است که گاه مدت‌زمانی طولانی در انتظار نمایش مانده‌اند.

نمایش‌کنندگی این اثر را محمدهمدی براتی

برعهده دارد و موسیقی‌اش را مهرداد مهدی

ساخته است. همچنین علیرضا لاجورد به‌عنوان

طراح گرافیک و عکاس این اثر حضور دارد.

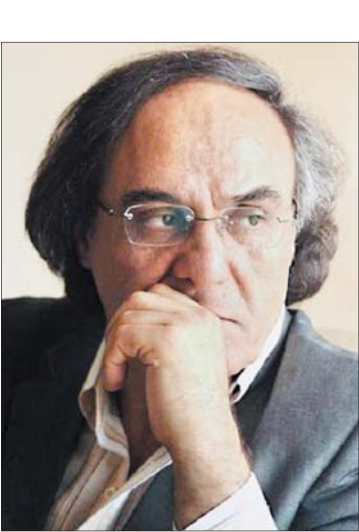
مجری طرح و تبلیغات نمایش «نیازمندی‌ها»،

خانه فرهنگ آواست. سالن کنش معاصر در

میدان فلسطین، خیابان طالقانی، بین سرپرست

و فریمان از ۲۱ آبان‌ماه پذیرای علاقه‌مندان این

نمایش است.

ولیعصر، کوچه زیبا، پلاک یک روی صحنه می‌رود. داستان نمایش درباره زن و مرد چریکی است که در سال ۵۴ در یک خانه تیمی به صورت چشم‌پسته زندگی می‌کنند. آن دو به وسیله رفقای سازمان دستگیر و زندانی شده و منتظر محاکمه هستند. جرم آنها این است؛ خیانت به خلق و رفتارهای سخیف به‌خاطر ابراز عشق.

زیر آسمان فیروزه ای

«لانتوری» و «خشم و هیاهو» بهترین فیلم مردمی جشنواره سینه‌ایران تورنتو

● **شرق:** دو فیلم سینمایی «لانتوری»، ساخته رضا درمیشیان و «خشم و هیاهو»، ساخته هومن سیدی به‌طور مشترک بهترین فیلم منتخب مردمی جشنواره سینه‌ایران تورنتو شدند. بعد از سه روز برگزاری جشنواره و نمایش ۱۱ فیلم ایرانی، با شمارش بیش از هزارو ۴۰۰ رأی کسب‌شده، جایزه بهترین فیلم منتخب مردمی جشنواره سینه‌ایران بهترین فیلم مشترک به «لانتوری»، به کارگردانی رضا درمیشیان و «خشم و هیاهو»، به کارگردانی هومن سیدی رسید. جشنواره سینه‌ایران از ۱۴ تا ۱۶ اکتبر در Tiff Bell Lightbox در شهر تورنتو کانادا برگزار شد. برگزارکنندگان جشنواره با توجه به استقبال از فیلم «لانتوری»، یک سانس فوق‌العاده نیز برای فیلم در نظر گرفته‌اند.

۶۴ هنرمند در جشن ۱۰سالگی مهروا

● **شرق:** به مناسبت ۱۰ سالگی گالری مهروا، نمایشگاهی گروهی با حضور ۶۴ هنرمند در روز جمعه ۳۰ مهر برگزار می‌شود.هنرمندان شرکت‌کننده: امیرحسین اسماعیلی، مصطفی اکبری، ژاله اکبری، مهروا آرویین، ایلیا تهمتنی، مهرداد جعفری، سیامک جمشیدی‌زاده، سوگل جواهری، مامک حجازی، بابک حقی، هوفر حقیقی، پیمان دوام، آئین راد، الهه رضازاده، مریم رضوی، زروان روحبخشان، روزبه روزبهبانی، فاطمه زنجانیان، سپهر زند، سدمتی، مجتبی سرانجام‌پور، مهرنوش سنقری، نجمه شوکتی، میلاد صفابخش، وحید عظیم‌زاده، سیهر علی‌محمدلو، لیلا فلاح، میلاد کارآموز، سعید کادیاری، امیرعلی گلریز، نسیم کلی، پدram لسانی، سولماز مالک، عطا محمدی، علی مرزبان، سیهر مصری، مهتاب مولوی، ماهان مؤمنی، حامد نوایی، محمودرضا نوربخش، مرجان وزیری، آبتینا یعقوبی و شویبا یغمایی هستند. گالری مهروا، بعد از دو سال تعطیلی، از مهرماه ۹۲ فعالیت خود را آغاز کرده است. نشانی آن از این قرار است: خیابان کریمخان زند، خیابان شهید عضدی (آبان جنوبی)، شماره ۳۸.روزهای تعطیل نگارخانه پنجشنبه‌هاست و ساعات کار هم ۱۷ تا ۲۱ خواهد بود.

سیما تیرانداز «نیازمندی‌ها» را روی صحنه می‌برد

۵ اپیزود در نقد روابط انسانی

● **شرق:** سیما تیرانداز نمایش «نیازمندی‌ها» را در پنج اپیزود با نویسندگی «نوشین تبریزی» روی صحنه خواهد برد. او در این نمایش نقدی بر روابط اجتماعی خواهد داشت و روابط میان انسان‌ها را به تصویر می‌کشد. سال گذشته نمایش «تقدیریزان» را در جشنواره تئاتر فجر روی صحنه برد. نمایش «نیازمندی‌ها» از ۲۱ آبان‌ماه در سالن کنش معاصر اجرا خواهد شد. پژمان عبدی، دستیار کارگردان این اثر اثر است و بازیگرانی چون محمد ابوالحسنی، احسان اسدی، سعید اکبری، رضا امینی، محمدعلی انتظاریان، بهادر باستان‌حق، آرمین پوراسمعیل، مهرداد جعفری، محمدرضا ذوالفقاری، مهرناز رودگزیزاد، شراره نرجبر، علی ریاحی، حسین جماعتی‌فرد، مهتاب شیروانی، سعید طاهرخانی، بهداد قادری، یحانه گنجی، حسام‌الدین مهاجری، پیام میرمصطفی، الناز نظامی‌وندچگینی و سینا ویژه در آن به ایفای نقش خواهند پرداخت.

تهیه‌کنندگی این اثر را محمدهمدی براتی برعهده دارد و موسیقی‌اش را مهرداد مهدی ساخته است. همچنین علیرضا لاجورد به‌عنوان طراح گرافیک و عکاس این اثر حضور دارد.

مجری طرح و تبلیغات نمایش «نیازمندی‌ها»، خانه فرهنگ آواست. سالن کنش معاصر در میدان فلسطین، خیابان طالقانی، بین سرپرست و فریمان از ۲۱ آبان‌ماه پذیرای علاقه‌مندان این نمایش است.

«اپیدمی» روی صحنه می‌رود

● **شرق:** نمایش «اپیدمی»، در دانشگاه هنر اجرا می‌شود.

این نمایش که برداشتی آزاد از نمایش‌نامه «بازی‌های کشتار همگانی»، نوشته اوزن یونسکو است، به کارگردانی آرین ذوالفقاری، از ۲۶ مهر تا پنجم آبان‌ماه در دانشگاه هنر اجرا خواهد شد. در این نمایش سینا احمدی، سینا ارکیان، فرید یاریاب‌زادگان، سارینا پناهنده، تابان جلالی، الناز حسینی، محسن خدزی، زانا رستمی، نگار روشنی، مرتضی زارعی، کیانوش گل‌سرشت و ناریس محمدی به ایفای نقش می‌پردازند و علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند با تلفن ۰۹۰۳۳۴۰۶۴۴۸ تماس بگیرند.